

[Dupont.]

af riget, har det ikke været muligt at forudberegne stigningen i statens tilsvær.

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling. Det vil dog være rimeligt at se på forslagene i et udvalg.

Johan Poulsen: Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har sociallovgivningen på Færøerne været i søgelyset i den senere tid. Således vil det sikkert være i frisk erindring, at der i sidste folketingsssamling blev færdigbehandlet to lovforslag vedrørende Færøerne, nemlig lov af 11. juni 1959 for Færøerne om folkepension og lov af samme dato om ændring i lov for Færøerne om invalideforsikring, hvorved de færøske pensionssatser blev bragt i overensstemmelse med de satser, der ifølge lov om folkeforsikring er gældende for landkommuner i den øvrige del af riget. Gennemførelsen af folkepensionsloven skal dog som bekendt ske i tre etaper, således at den først skal træde i kraft i sin endelige og fuldgyldige skikkelse den 1. april 1961.

Efter at disse to love var gennemført, var man parat til at vende søgelyset mod den øvrige del af sociallovgivningen på Færøerne, da man var klar over, at der på disse områder i høj grad var behov for en ajourføring. At en sådan ajourføring var påkrævet, fremgår bl. a. af, at den gældende lovgivning er af gammel dato. Til belysning heraf kan således anføres, at den danske lov om offentlig forsorg, der blev gennemført i 1933 og er ændret og forbedret gang på gang siden da, aldrig som sådan i sin helhed er gennemført på Færøerne. Kun et enkelt afsnit, nemlig reglerne om børnebidrag til enlige forsørgere, er ved kongelig anordning af 18. marts 1949 sat i kraft for Færøerne. Dette medfører, at de lovbestemmelser, der for Færøernes vedkommende skulle dække de øvrige områder af forsorgsloven, er regler, som var gældende i den øvrige del af riget før 1933. Reglerne om hjælp til personer, der ikke kan klare sig selv, findes således henholdsvis i lov af 10. april 1895 om fattigvæsenet på Færøerne og i lov af 29. april 1913 om kommunale hjælpekasser. Sidstnævnte lov blev sat i kraft for Færøerne i 1914. Vedrørende børneforsorgsområdet er forholdet ganske

det samme; her gælder loven af 12. juni 1922 om værgerådsvorsorg.

Det er indlysende, at så gamle bestemmelser har overlevet sig selv, og at der tiltrænges nye regler afpasset til samfundsudviklingen på det omhandlede område, sådan som den er i dag. Det var på baggrund heraf, at den højtærede socialminister efter forhandling med Færøernes landsstyre besluttede at nedsætte et udvalg, der skulle have til opgave at gennemgå den færøske sociallovgivning og fremsætte forslag, der i videst muligt omfang skulle bringe denne i overensstemmelse med den tilsvarende lovgivning i den øvrige del af riget.

Den af udvalget afgivne betænkning indeholder de tre af den højtærede minister nu fremsatte forslag med nogle mindre ændringer, nemlig forslag til lov for Færøerne om offentlig forsorg, forslag til lov for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v. og forslag til lov for Færøerne om børneforsorg.

Idet jeg tillader mig at henvise til den højtærede socialministers fremsættelsestale, hvori der gives en udførlig redegørelse for hovedprincipperne i de fremsatte lovforslag, samt til bemærkningerne til hvert af forslagene, vil jeg anse det for upåkrævet at beskæftige mig ret meget med detaljer.

Dog kan jeg ikke tilbageholde min tilfredshed med, at lovforslaget om offentlig forsorg indeholder en regel om hjælp til kronisk syge, der ikke er sygeforsikret. Fra min praksis som mangeårig sygekassemand ved jeg, at der herved imødekommes et stort behov, som for mange af de personer, der befinder sig i en sådan situation, rummer ikke så lidt af en menneskelig tragedie.

Nye for os på Færøerne er forslagens særlige regler om hjælp til enker og enlige mødre samt om en egentlig enkepension svarende til de regler, der gælder for den øvrige del af riget. Der kan ikke være tvivl om, at der navnlig gennem denne del af lovforslaget afhjælpes et betydeligt, længe næret savn på Færøerne.

Bestemmelserne om, hvorledes de udgifter, der afholdes i henhold til loven om offentlig forsorg, skal fordeles mellem de pågældende kommuner, den færøske landskasse og statskassen, indeholdes i lovforslagets §§ 39 og 40.